

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 27/2014
23.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осумњиченог К.М., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осумњиченог К.М., адвоката Ј.Ћ., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Кв бр.1/14 од 03.01.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кпп бр.4/13 од 31.12.2013. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог К.М., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Панчеву Кв бр.1/14 од 03.01.2014. године и Вишег суда у Панчеву Кпп бр.4/13 од 31.12.2013. године.

Образложење

Решењем судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпп бр.4/13 од 31.12.2013. године према осумњиченом К.М., који се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпп бр.4/13 од 30.10.2013. године, продужен је притвор за још 30 дана, тако да му по овом решењу може трајати најдуже до 27.01.2014. године, из разлога прописаних чланом 211. став 1. тачка 4. ЗКП.

Решењем Вишег суда у Панчеву Кв бр.1/14 од 03.01.2014. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца осумњиченог К.М., адв. Ј.Ћ., адв. С.М. и адв. Ђ.Б. и потврђено решење о продужењу притвора судије за претходни поступак Вишег суда у Панчеву Кпп бр.4/13 од 31.12.2013. године.

Бранилац осумњиченог К.М., адвокат Ј.Ћ. поднео је захтев за заштиту законитости против напред наведених решења, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и став 2. ЗКП (иако из образложења захтева може

произилазити да бранилац осумњиченог указује на повреду закона из члана 485. став 1. тачка 2. ЗКП) у вези чланова 210. ст. 2. и 3. и 211. став 1. тачка 4. ЗКП као и повреду закона из члана 485. став 4. у вези члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења преиначи, тако што ће осумњиченом К.М. укинути притвор и наредити да се исти има одмах пустити на слободу.

Разматрајући захтев за заштиту законитости, на седници већа одржаној сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осумњиченог К.М. је неоснован.

Бранилац осумњиченог К.М. у захтеву наводи да у смислу члана 340. ЗКП суд приликом доношења одлука није везан за правну квалификацију дела дату од стране тужилаштва, а да из описа радњи извршења наведених у наредби за спровођење истраге произилази да се осумњиченом К.М. треба ставити на терет извршење кривичног дела злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 234а став 3. у вези става 2. КЗ, за које је кривично дело запрећена казна затвора од једне до десет година, (а не кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ како је тужилац квалификовао наведене радње), те да није било законских услова прописаних чланом 211. став 1. тачка 4. ЗКП за одређивање и продужење притвора осумњиченом по овом основу. На наведени начин, према наводима захтева, побијаним решењима учињена је повреда закона из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, јер је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити.

Одредбом члана 340. ЗКП прописано је да приликом доношења решења из члана 337. став 2. и члана 338. и 339. овог законика, веће (члан 21. став 4.) није везано за правну квалификацију дела коју је тужилац навео у оптужници или приватној тужби.

Из списка предмета произилази да је наредбом Вишег јавног тужиоца у Панчеву Кти бр.8/13 од 29.10.2013. године покренута истрага против К.М. због постојања основане сумње да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 3. у вези става 1. КЗ, да је против осумњиченог К.М. решењем судије за претходни поступак одређен и продужаван притвор, као и да је истрага у овом кривичном поступку у току.

Имајући у виду да се одредба члана 340. ЗКП односи на доношење решења након подизања оптужнице или приватне тужбе, а да је захтев за заштиту законитости поднет против решења о продужењу притвора у истрази, Врховни касациони суд је наводе захтева за заштиту законитости браниоца осумњиченог К.М. којима се указује на повреду закона из члана 439. став 1. тачка 2. у вези са чланом 340. ЗКП-а оценио као неосноване.

Врховни касациони суд се у преостале наводе захтева за заштиту законитости браниоца осумњиченог није упуштао, обзиром да нису јасно опредељени законски разлози за подношење захтева, нити је у образложењу захтева, уз указану повреду закона, достављена одлука Уставног суда.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци ове пресуде на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар - саветник
Татјана Миленковић, с.р.

Председник већа - судија
Зоран Таталовић, с.р.